

R O Z H O D N U T I E

Odvolací Disciplinárny senát v zložení z predsedu JUDr. Stanislava Libanta a členov JUDr. Petra Szaba, JUDr. Jozefa Švarca, JUDr. Evy Behranovej a JUDr. Ivana Kochanského v disciplinárnej veci proti **JUDr. A. U.**, sudcovi Okresného súdu R., o odvolaní navrhovateľky - ministerky spravodlivosti Slovenskej republiky a odvolaní sudcu proti rozhodnutiu Disciplinárneho senátu zo dňa 19.09.2016, sp. zn. 4 Ds 2/2016, dňa 04. mája 2017 v Bratislave, takto

r o z h o d o l :

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, napadnuté rozhodnutie **s a zrušuje a**

JUDr. A. U. nar. X. X. X., bytom U., bez prihlásenia Z., sudcu Okresného súdu R.,

uznáva vinným, že

ako zákonný sudca v pridelennej veci vedenej na Okresnom súde R. pod sp. zn. V-2 10C/75/96 spôsobil zbytočné prietahy keď postupoval nesústređeným a neefektívnym spôsobom a vo veci nerozhodol od pridelenia veci – dňa 26.09.2000 do 19.09.2016,

teda

porušil povinnosť sudcu v pridelenej veci konať plynulo a bez zbytočných prieťahov čo malo za následok prieťahy v konaní,

čím spáchal

závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov.

Za to mu ukladá

podľa § 117 ods. 5 písm. b/ zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, zníženie funkčného platu o 50% na obdobie 6 mesiacov.

Podľa § 131 ods. 4 zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov, odvolanie sudcu JUDr. A. U. zamietá.

O d ô v o d n e n i e

Disciplinárny senát rozhodnutím sp. zn. 4 Ds 2/2016 zo dňa 19.09.2016 uznal sudcu JUDr. A. U. (ďalej iba sudca) vinným z disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 1 písm. a) Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej iba citovaný zákon) a to na tom skutkovom základe, že ako sudca Okresného súdu R. v pridelenej veci navrhovateľky A. A. proti odporcovi O. A., o návrhu o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vedenej na Okresnom súde R. pod sp. zn. V-2 10C/75/96, spôsobil zbytočné prieťahy, keď v konaní postupoval nesústređeným a neefektívnym spôsobom a nerozhodol vo veci ani po takmer 16 rokoch od jej pridelenia opatrením predsedu súdu zo dňa 26.09.2000.

Týmto konaním sudca porušil ustanovenie § 30 ods. 4 Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov, keď zavinene spôsobil pried'ahy v konaní a disciplinárny senát mu podľa § 117 ods. 1 písm. b) Zákona č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a príseďiacich a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov uložil disciplinárne opatrenie, a to zníženie funkčného platu o 30 % na obdobie troch mesiacov.

Proti rozhodnutiu prvostupňového disciplinárneho senátu sp. zn. 4 Ds 2/2016 podal v lehote ustanovenej v § 131 ods. 1 citovaného zákona, odvolanie orgán, ktorý návrh podal, teda ministerka spravodlivosti Slovenskej republiky. V dôvodoch odvolania smerovala svoje odvolacie námietky proti výroku o vine a o uloženom disciplinárnom opatrení.

Poukázala najmä na to, že napadnuté rozhodnutie o disciplinárnom previnení, keď skutok bol oproti návrhu na začatie disciplinárneho konania posúdený iba ako disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 1 písm. a) citovaného zákona je nesprávne, pretože konanie sudcu je potrebné právne kvalifikovať ako závažné disciplinárne previnenie podľa § 116 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona, lebo závažný charakter porušenej povinnosti sudcu spočíva v zavinenom spôsobení pried'ahov v konaní Okresného súdu R. sp. zn. V-2 10C/75/96 tým, že zákonný sudca konal neefektívne a nesústredene, nakoľko od pridelenia veci od 26.09.2000 nariadil vo veci približne 80 pojednávani, väčšina z nich bola odročená bez prejednávania veci, bez toho aby bol čo i len raz vypočutý odporca, pojednávania boli odročované spravidla na neurčito, na neodôvodnene dlhý časový odstup a bez konkrétneho dôvodu odročenia. Takýto postup sudcu potom vyústil v to, že vo veci za obdobie viac ako 16 rokov nie je meritórne rozhodnuté.

Podľa odvolateľky je závažný charakter porušenej povinnosti sudcu v konaní Okresného súdu R. sp. zn. V-2 10C/75/96 potvrdený aj nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky v Košiciach č. k. I. ÚS 30/2012-30 zo dňa 07.03.2012, v ktorom ústavný súd konštatoval porušenie čl. 48 ods.2 Ústavy SR a čl. 6 ods.1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a prikázal súdu I. stupňa konať bez zbytočných pried'ahov. Napriek tomuto nálezu Ústavného súdu SR sudca vo veci postupoval naďalej tak, že neprijal žiadne účinné opatrenia voči absentujúcim účastníkom konania, vec, ktorá je síce skutkovo zložitá opakovane odročoval, čo možno hodnotiť ako veľmi neefektívnu činnosť so spôsobením ďalších pried'ahov.

V tejto nadväznosti je potrebné podľa ministerky spravodlivosti SR brať na zreteľ to, že v dôsledku neefektívnej a nesústreďenej činnosti sudcu pretrvával u účastníkov konania stav právnej neistoty, bolo porušené ich právo na bezprieťahové prejednanie vecí, čo zvyšuje závažnosť konania sudcu.

Nesprávny bol aj výrok prvostupňového disciplinárneho senátu o uloženom disciplinárnom opatrení, lebo v posudzovanom prípade je potrebné postupovať uložením takej sankcie, akú predpokladá ustanovenie § 117 ods. 5 písm. b/ citovaného zákona.

Pred odvolacím disciplinárnym senátom uviedla zástupkyňa navrhovateľky, že sa v plnom rozsahu pridrižiava podaného odvolania z pohľadu jeho dôvodov, poukázala na argumenty, ktoré navrhovateľka použila vo svojom návrhu, na celý priebeh konania, nález ÚS SR, ktorý sudca nerespektoval a na rozdiel od prvostupňového disciplinárneho senátu navrhla sudcu uznať vinným, tak ako to bolo vyslovené v závere odvolania navrhovateľky v tejto veci z pohľadu viny i sankcie.

Rozhodnutie Disciplinárneho senátu sp. zn. 4 Ds 2/2016 zo dňa 19.09.2016 napadol odvolaním aj JUDr. A. U.. V jeho dôvodoch akcentoval hlavne to, že ako sudca Okresného súdu R.. okrem vecí sp. zn. V-2 10C/75/96 prejednával v dôsledku nápadu veľký počet vecí, na str. 2 - 8 odvolania sumarizoval časový priebeh tejto veci z hľadiska vykonania dôkazov na jednotlivých pojednávaníach aj s uvedením dôvodov odročovania pojednávaní. Je si vedomý dĺžky uvedeného konania, ale je potrebné prihliadnuť aj na objektívne skutočnosti, tkvejúce v potrebe neustáleho doplnenia dokazovania s ohľadom na vytvárajúci sa stav dôkaznej situácie.

V rámci odvolacieho disciplinárneho konania uviedol sudca, že

„vo veci konal, často sa mi účastníci ospravedlňovali, vykonal som množstvo dôkazov, viem čo sú BSM ky, išiel by som sám proti sebe, ak by som nevykonával takéto dokazovanie. Na poslednom pojednávaní začali účastníci komunikovať“.

V súvislosti s objasnením zhodnotenia priebehu konania od podania disciplinárneho návrhu od 7.4.2016 a zdôvodnenia prečo v septembri 2016 vec odročil na neurčito uviedol,

že 27.09.2016 mu bol vrátený spis z disciplinárneho senátu, 19.11.2016 zomrela pani navrhovateľka a nemohol vo veci konať, pretože na Okresnom súde E. pod sp. zn. 4D 373/2016 prebieha dedičské konanie po nebohej poručiťke A. U., ktorá zanechala listinu o vydedení N. V. A. a vo veci súd rozhodol tak v zmysle § 194 ods. 1 CMP, takže je predpoklad prerušenia konania o vyporiadaní BSM.

Záverom navrhol, že v prípade prijatia rozhodnutia o disciplinárnom previnení možno rozhodnúť o upustení od potrestania, pretože v tejto veci urobil všetko.

Na podklade riadne a včas podaných odvolaní ministerkou spravodlivosti SR a sudcu JUDr. A. U. proti rozhodnutiu Disciplinárneho senátu sp. zn. 4 Ds 2/2016 zo dňa 19.09.2016 vykonal odvolací disciplinárny senát verejné zasadnutie, na ktorom preskúmal všetky výroky napadnuté odvolaniami a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky je dôvodné v celom rozsahu a odvolanie sudcu dôvodné nie je.

Je potrebné uviesť, že podľa názoru odvolacieho disciplinárneho senátu prvostupňový disciplinárny senát síce vykonal v rámci prvostupňového disciplinárneho konania všetky dostupné dôkazy na objasnenie, ustálenie a vyhodnotenie skutkového stavu, avšak vykonané dôkazy neboli pokiaľ ide o posúdenie konania sudcu čo do závažnosti disciplinárneho previnenia a sekundárne aj prijatia záveru o výmere disciplinárneho opatrenia plnohodnotne vyhodnotené zo všetkých do úvahy prichádzajúcich hľadísk.

Bolo nad akúkoľvek pochybnosť preukázané, že JUDr. A. U. ako zákonný sudca vo veci vedenej na Okresnom súde R. pod sp. zn. V-2 10C/75/96 dlhodobo konal spôsobom, ktorý je v rozpore s § 30 ods. 4 citovaného zákona, podľa ktorého je sudca povinný vykonávať svoje povinnosti svedomito, v pridelených veciach konať plynulo bez zbytočných prietahov, lebo od nápadu veci dňa 26.09.2000 do 19.09.2016 (deň rozhodnutia prvostupňového disciplinárneho senátu) postupoval neefektívne a nesústredene. Sudca pri dokazovaní na jednotlivých pojednávaniach v uvedenej veci nepostupoval požadovaným procesným spôsobom, teda s cieľom čo najrýchlejšieho prejednanie a rozhodnutia, odročoval pojednávania na neurčito a pri odročovaní pojednávania nevyvinul požadované úsilie a všetky svoje znalosti, kauzálne a empirické skúsenosti ako aj sudcovskú erudíciu za účelom zistenia skutočného problému vzniku prietahov vo veci, možnosti jeho riešenia s cieľom dosiahnutia meritórneho rozhodnutia.

V tomto smere treba prisvedčiť odvolacím námietkam ministerky spravodlivosti SR, spočívajúcich v tom, že išlo o vysoko neefektívny postup sudcu, ktorý bol aj značne nesústredený, lebo sudca nereflektoval na potrebu rýchleho, zákonného a spravodlivého rozhodnutia vo veci.

Sudca ani po podaní návrhu na začatie disciplinárneho konania zo 07.04.2016 nezačal postupovať plynule a sústredene, ani nereflektoval na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky v Košiciach č. k. I. ÚS 30/2012-30 zo dňa 07.03.2012, podľa ktorého došlo (pri jeho konaní vo veci) k porušeniu čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd a prikázal súdu I. stupňa konať bez zbytočných prietáhov.

Ani tento nález neprimäl konajúceho sudcu JUDr. U. aby prehodnotil spôsob svojho konania v tejto veci.

Naopak aj po vydaní spomenutého nálezu ÚS SR t. j. po 07.03.2012 nedošlo k náprave v prístupe sudcu požadovaným spôsobom naznačeným v tomto náleze ÚS SR, lebo spôsobil účastníkom konania zásah do ich práva vybaviť vec v primeranej lehote a bez zbytočných prietáhov (ktoré je integrálnou súčasťou práva na spravodlivý proces) tak, aby bola ochrana ich práv ako účastníkov konania čo najrýchlejšia a najúčinnjšia. Takéto konanie sudcu nemožno ospravedlniť akoukoľvek zaťaženosťou alebo náročnosťou ďalších prejednávanych vecí, najmä ak nebolo preukázané, že by sudca využil možnosť upozorniť predsedu súdu na neprimeraný počet pridelených vecí, ak zjavne hrozí, že ich nemôže vybaviť bez zbytočných prietáhov.

Všetky tieto aspekty potom viedli odvolací disciplinárny senát k potrebe upraviť a precizovať znenie skutku, aby reflektovalo konanie sudcu tak, ako k nemu došlo a aby tomu zodpovedala aj právna kvalifikácia konania sudcu, než tomu bolo v napadnutom rozhodnutí prvostupňového disciplinárneho senátu.

Pretože sudca JUDr. A. U. porušil povinnosť sudcu v pridelenej veci vedenej na Okresnom súde R. pod sp. zn. V-2 10C/75/96 konať plynulo a bez zbytočných prietáhov, čo malo za následok prietáhy v konaní, naplnil obligatórne znaky závažného disciplinárneho previnenia podľa § 116 ods. 2 písm. g/ citovaného zákona. Závažnosť disciplinárneho previnenia bola determinovaná nielen v následku spočívajúcom v dlhoročných prietáhoch v konaní, ale

znásobená aj spomenutou neakceptáciou nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky v Košiciach č. k. I. ÚS 30/2012-30 zo dňa 07.03.2012, ako aj tým, že iným rozhodnutím Disciplinárneho senátu sp. zn. 1 Ds 18/2013 zo dňa 28.05.2014 bol sudca uznaný za vinného disciplinárnym previnením podľa § 116 ods. 1 písm. a/ citovaného zákona a to pre nečinnosť vo veci, ktorú ako zákonný sudca prejednával, ale bolo upustené od potrestania.

Takéto konanie sudcu možno považovať za neakceptovateľné nielen z pohľadu elementárnych sudcovských povinností, ale aj za spôsobilé vyvolať u účastníkov sporu i u verejnosti oprávnené pochybnosti o tom, či ich práva a slobody sú súdnou mocou plne rešpektované a chránené.

Pri rozhodnutí o uložení disciplinárneho opatrenia aplikoval odvolací disciplinárny senát ustanovenie § 117 ods. 5 písm. b/ citovaného zákona, podľa ktorého za závažné disciplinárne alebo za priestupok, ktorý má súčasne povahu závažného disciplinárneho previnenia, disciplinárny senát uloží zníženie funkčného platu o 50 % až 70 % na obdobie troch mesiacov až jedného roka, a to tak, že sudcovi uložil zníženie funkčného platu o 50% na obdobie šiestich mesiacov.

Takto uloženú sankciu považoval s ohľadom na všetky okolnosti posudzovaného prípadu, na rozsah a závažnosť porušenej povinnosti sudcu, spôsob jeho konania, následok konania za primeranú.

S ohľadom na vyššie uvádzané dôvody bolo zároveň potrebné odvolanie JUDr. A. U. ako nedôvodné zamietnuť. Z obsahu jeho odvolania vyplynulo, ktoré smeroval iba proti výroku o uložení disciplinárnom opatrení, domáhajúc sa upustenia od uloženia disciplinárneho opatrenia. Takýto návrh nemohol s ohľadom na okolnosti posudzovaného prípadu odvolací disciplinárny senát akceptovať, lebo nezodpovedá stavu veci a zákonu č. 385/2000 Z. z. o sudcoch a prísediach o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení neskorších predpisov.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.

V Bratislave, 04. mája 2017

JUDr. Stanislav L I B A N T, v. r.
predseda Odvolacieho disciplinárneho senátu

Za správnosť vyhotovenia:

Lubica Kavivanovová